

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
om ändring av folkhälsolagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att folkhälsolagen ändras så, att en hälsovårdscentral skall kunna fakturera hälsovårdscentralen i en patients hemkommun för de kostnader som åsamkas av brådskande öppen sjukvård, om patienten är från någon annan kommun än den som upprätthåller hälsovårdscentralen

i fråga. I lagen skall också preciseras vistelsekommunens skyldighet att i brådskande fall tillhandahålla öppenvårdstjänster oberoende av patientens boningsort.

Den föreslag lagen avses träda i kraft den 1 maj 1997.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt 14 § folkhälsolagen (66/72) skall kommunen tillhandahålla folkhälsotjänster för sina egna invånare. I brådskande fall skall kommunen enligt 16 § ordna vård på bäddavdelning även för andra patienter än kommunens invånare. I fråga om de tjänster inom den öppna sjukvården som ges av läkare finns inte något uttryckligt motsvarande stadgande, men kommunen skall med stöd av 14 § 1 mom. 2 punkten ordna första hjälp inom kommunen. I lagen om specialiserad sjukvård (1062/89) används konsekvent begreppet brådskande sjukvård. Enligt lagens 30 § skall den som är i brådskande behov av sjukvård alltid beredas sjukvård. I fråga om 14 § 1 mom. 2 punkten folkhälsolagen har det i praktiken varit oklart, t.ex. när det gäller andra kommuners invånare och personer som bor utomlands, vad som avses med att ordna första hjälp. I brådskande fall har i praktiken även andra än kommuninvånarna tillhandahållits tjänster inom öppenvården, men med tanke på tyd-

lighet och begreppslig konsekvens föreslås att till 14 § 1 mom. fogas en ny 10 punkt enligt vilken kommunen skall ordna brådskande öppen sjukvård och tandvård för patienter oberoende av deras boningsort. Stadgandet skulle innefatta ordnandet av brådskande vård också för patienter bosatta i utlandet. Samtidigt slopas omnämmandet i 14 § 1 mom. 2 punkten om ordnande av första hjälp samt ändras ordalydelsen i 14 § 5 mom. så, att den motsvarar begreppen i lagen om hemkommun (201/94).

I folkhälsolagens 16 §, som gäller ordnande av brådskande anstaltsvård för även andra än kommuninvånare, stadgas också om överflyttning av patienter, och paragrafen föreslås därför kvarstå som sådan.

Mellan kommunerna ersätts för närvarande de kostnader som åsamkas av specialiserad sjukvård. Bäddavdelningsvård vid en hälsovårdscentral av patienter från andra orter ersätts mellan hälsovårdscentralerna. Däremot är det i allmänhet inte möjligt att fakturera patientens hemkommun för öppen sjukvård vid en hälsovårdscentral om patienten

är från en annan ort, såvida kommunerna inte kommit överens om ett dylikt förfarande.

Det finns kommuner i vårt land där andelen patienter i hälsovårdscentralens öppna sjukvård, som är från andra orter är betydande. Detta är fallet främst i fråga om huvudstadsregionen samt vissa sådana kommuner i Kajanaland och Lappland som har stora vintersemestercentra och många turister. Andelen personer från andra orter är också stor i populära sommarstugekommuner. I vissa kommuner har man varit tvungen att dimensionera servicen enligt de patienter som kommer från andra orter. Eftersom det inte varit möjligt att fakturera för öppen sjukvård har följden i vissa enskilda fall dessutom blivit olika slag av administrativa arrangemang för att möjliggöra fakturering.

Därför föreslås att 22 § folkhälsolagen ändras så att hälsovårdscentralen i patientens hemkommun ersätter den hälsovårdscentral som givit öppen sjukvård för öppenvårdsbesök. Med öppen sjukvård avses sjukvård enligt 14 § 1 mom. 2 punkten, med undantag av medicinsk rehabilitering, samt tandvård enligt 1 mom. 4 punkten. Eftersom de största problemen gäller brådskande öppenvård, och då en utvidgning av faktureringen så att den omfattar alla de hälsovårdstjänster som personer från andra orter tillhandahålls kan medföra oönskade biverkningar vad gäller ansvarsfördelningen mellan kommunerna och hänvisningen av patienter, föreslås att faktureringen skall gälla endast brådskande besök inom den öppna sjukvården och hos tandläkare. De åldersgränser som nämns i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/92) och i den därmed sammanhängande förordningen (912/92) är inte något hinder för fakturering. Således kan kostnaderna för öppen sjukvård i fråga om personer under 15 år och för tandvård i fråga om personer under 19 år faktureras. Den föreslagna ordalydelsen hindrar inte att man avtalar om faktureringsförfarande eller ordnande av vård i större omfattning än vad som stadgas i lagen eller om att avstå från fakturering. Å andra sidan skulle ersättnings-skyldighet alltid föreligga om inte annat överenskommits.

Enligt 22 § 1 mom. folkhälsolagen skall vård som ges på en bäddavdelning vid en hälsovårdscentral ersättas mellan hälsovårdscentralerna. För enhetlighetens skull föreslås att det vore möjligt att avtala om att

avstå från ersättning av kostnader för bäddavdelning.

Folkhälsolagens 25 § stadgar om hur ersättningen för kostnader som orsakas av vård på bäddavdelning vid en hälsovårdscentral beräknas. Faktureringen bör vara så tydlig och enkel som möjligt så, att onödigt administrativt arbete kan undvikas. Med anledning härav föreslås att ersättningen av öppenvården skall ske i enlighet med de faktiska kostnaderna. För enhetlighetens skull föreslås att man även i fråga om vård på bäddavdelning övergår till ersättning enligt de faktiska kostnaderna. Till lagens 22 § fogas därför ett nytt 2 mom. i vilket stadgas att den hälsovårdscentral, som gett vården, hos patientens hemkommuns hälsovårdscentral skall få uppbära högst de kostnader som föranletts av producerandet av tjänsterna. Prissättningen på basen av prestationer skall grunda sig på ett självkostnadspris som omfattar de direkta verksamhetskostnaderna, de allmänna administrationskostnaderna och kapitalkostnaderna. Ersättningen beräknas på basen av godkända budgetkostnader för producerandet av ifrågavarande service så att patientavgifter och övriga intäkter avdras. Däremot skall man inte avdra vårdersättningar från kommuner, övriga anstalter eller ersättningar enligt detta stadgande. Samtidigt upphävs 25 §.

I 44 a § lagen om specialiserad sjukvård stadgas om uppbärande av dröjsmålsränta i faktureringen mellan kommunerna. Ett motsvarande stadgande föreslås bli infört i folkhälsolagen. Avsikten är att i en ny 28 a § staga om dröjsmålsränta.

Genom den ändring av kommunallagen som trädde i kraft vid ingången av 1993 (979/92) blev kommunalförbunden samkommuner. Motsvarande ändringar föreslås bli gjorda i 5, 6, 14, 28 och 42 §§ folkhälsolagen.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Enligt utredningar som gjorts varierar den andel av öppenvårdsbesöken i en enskild kommun som görs av personer från andra orter från 1,5 % till 7,8 %. Andelen är i allmänhet ca 3–4 %. Under 1994 var det sammanlagda antalet öppenvårdsbesök vid hälsocentraler i Finland 30,4 miljoner, vilket innebär att antalet besök gjorda av personer från andra orter var ca 1,1 miljoner. Av des-

sa är besök som görs av personer bosatta i utlandet uppskattningsvis ca 10 000 eller en knapp 1 %. Kostnadsverkan mellan kommunerna är uppskattningsvis sammanlagt 220—240 milj. mk. Det hela är en fråga om kostnadsfördelning mellan kommunerna som inte har några statsekonomiska verkningar.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen grundar sig på förslag av en arbetsgrupp som utrett ersättningar för sjukvård i internationella sammanhang (PM

1996:7 av social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupp). Den fortsatta beredningen har utförts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Utlåtanden över utkastet till propositionen har begärts av finansministeriet, inrikesministeriet, Folkpensionanstalten och Finlands Kommunförbund.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 maj 1997.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av folkhälsolagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/72) 25 §, sådan den lyder i lag av den 17 september 1982 (684/82),

ändras 5 § 2, 4 och 5 mom., 6 § 2 mom., 14 § 1 mom. 2, 8 och 9 punkten samt 2 och 5 mom., 22 och 28 §§ samt 42 § 1 mom.,

av dessa lagrum 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (71/91), 6 § 2 mom. och 14 § 1 mom. 8 och 9 punkten sådana de lyder i lag av den 3 augusti 1992 (746/92), 14 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 19 december 1980 (930/80), 14 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 9 oktober 1992 (910/92), 28 § sådan den lyder i lag av den 14 december 1990 (1117/90) samt 42 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 2 september 1976 (788/76), samt

fogas till 14 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat genom nämnda lagar av den 14 december 1990, den 17 januari 1991 och den 3 augusti 1992 och genom lag av den 26 november 1993 (1051/93), en ny 10 punkt och till lagen en ny 28 a § som följer:

5 §

Kommunerna kan sköta folkhälsoarbetet gemensamt genom att för denna uppgift grunda samkommuner. En kommun kan även komma överens med en annan kommun om att denna sköter en del av funktionerna inom folkhälsoarbetet.

Har verksamhet som avses i denna lag anförtratts en samkommun, skall samkommunen åläggas att sköta även de uppgifter som ankommer på kommunen enligt andra lagar om folkhälsoarbetet.

Vad som i denna lag stadgas om kommuner, kommunfullmäktige och kommuninvånare skall på motsvarande sätt tillämpas på samkommuner och deras organ samt medlemskommuners invånare.

6 §

Om folkhälsoarbetet handhas av en samkommun, skall denna gemensamt för medlemskommunerna tillsätta ett i 1 mom. angivet organ. Om det i samkommunen förutom organet har tillsatts en särskild nämnd för att sköta de uppgifter som ankommer på en eller flera medlemskommuners miljövårdsnämnd, kan nämnden i fråga om dessa medlemskommuner även åläggas den hälsovård som inriktas på individens livsmiljö samt verksamhet i anslutning till denna.

14 §

Inom folkhälsoarbetet åligger det kommunen

2) att ordna kommuninvånarnas sjukvård, till vilken hänförs av läkare utförd undersökning och av läkare given eller övervakad vård och medicinsk rehabilitering,

8) att i tillämpliga delar för företagare inom kommunen och andra som för egen räkning där utför arbete ordna företagshälsovård enligt 2 § lagen om företagshälsovård samt enligt stadganden eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,

9) att ordna screening och andra massundersökningar så som närmare stadgas genom förordning, samt

10) att oberoende av patientens boningsort ordna brådskande öppen sjukvård, inklusive brådskande tandvård.

En kommun är skyldig att förordna en läkare vid hälsovårdscentral att ge polisen handräckning för utförande av rättsmedicinsk undersökning då det är fråga om klinisk undersökning av levande person och yttre besiktning av avliden. Kommunen är också skyldig att förordna en läkare vid hälsovårdscentral att fungera som läkare vid undersökning av värnpliktiga då uppbådsmyndigheterna anhållit därom hos det organ som avses i 6 § 1 mom.

Med invånare i kommun avses i denna lag

en person vars hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/94) i frågavarande kommun är. Med en persons bonings- och hemkommun avses den kommun där han är invånare.

22 §

Vårdas på vårdplats i hälsovårdscentral en patient, som inte är invånare i den kommun som upprätthåller hälsovårdscentralen, skall den hälsovårdscentral, som upprätthålls av patientens bonings- och hemkommun ersätta patientens sjukvård, såvida inte annat överenskommits. Det samma gäller beträffande brådsående öppen sjukvård och brådsående tandvård som givits en invånare i en dylik kommun.

Den ersättning som nämns i 1 mom. får motsvara högst kostnaderna för producerandet av tjänsten. Från ersättningen avdras de patientavgifter som erlagts för vården samt övriga verksamhetsintäkter.

28 §

I enspråkiga kommuner och samkommuner skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på kommunens eller samkommunens språk.

I tvåspråkiga kommuner och i samkommuner som omfattar tvåspråkiga eller både finsk- och svenskspråkiga kommuner skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på båda språken så att patienten blir betjänad på sitt eget språk.

Kommunen respektive samkommunen för folkhälsoarbetet skall dessutom se till att nordiska medborgare när de anlitar hälsovårdstjänster vid behov har möjlighet att använda sitt eget språk, dvs. finska, danska, isländska, norska eller svenska. Kommunen eller samkommunen skall härvid om möjligt sörja för att nordiska medborgare får behövlig tolk- och översättningshjälp.

28 a §

Om ersättning enligt detta kapitel inte har betalats på förfallodagen, får en årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen uppbåras räknat från förfallodagen.

Förfallodagen för betalningen av dröjsmålsränta får infalla tidigast två veckor efter att den vård för vilken avgiften bestämts har erhållits.

42 §

Kommunernas förtroendevalda och personer anställda inom organ som avses i 6 § 1 mom. samt andra personer som fullgör en hälsovårdscentralens uppgifter eller är anställda vid en hälsovårdscentral får inte utan tillstånd yppa enskild eller en familjs hemlighet som de på grund av sin ställning eller till följd av sina uppgifter fått kännedom om.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1997.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 22 november 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Lag

om ändring av folkhälsolagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/72) 25 §, sådan den lyder i lag av den 17 september 1982 (684/82),
ändras 5 § 2, 4 och 5 mom., 6 § 2 mom., 14 § 1 mom. 2, 8 och 9 punkten samt 2 och 5 mom., 22 och 28 §§ samt 42 § 1 mom.,
 av dessa lagrum 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (71/91), 6 § 2 mom. och 14 § 1 mom. 8 och 9 punkten sådana de lyder i lag av den 3 augusti 1992 (746/92), 14 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 19 december 1980 (930/80), 14 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 9 oktober 1992 (910/92), 28 § sådan den lyder i lag av den 14 december 1990 (1117/90) samt 42 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 2 september 1976 (788/76), samt
fogas till 14 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat genom nämnda lagar av den 14 december 1990, den 17 januari 1991 och den 3 augusti 1992 och genom lag av den 26 november 1993 (1051/93), en ny 10 punkt och till lagen en ny 28 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Kommunerna kan sköta folkhälsoarbetet gemensamt genom att för denna uppgift grunda kommunalförbund. En kommun kan även komma överens med en annan kommun om att denna sköter en del av funktionerna inom folkhälsoarbetet.

Har verksamhet som avses i denna lag anförtratts kommunalförbund, skall kommunalförbundet åläggas att omhänderta även de uppgifter, vilka ankommer på kommunen enligt andra lagar som rör folkhälsoarbetet.

Vad i denna lag är stadgat angående kommun, kommuns fullmäktige och kommuns invånare, äger motsvarande tillämpning även på kommunalförbund, förbundsfullmäktige och medlemskommuns invånare.

Kommunerna kan sköta folkhälsoarbetet gemensamt genom att för denna uppgift grunda *samkommuner*. En kommun kan även komma överens med en annan kommun om att denna sköter en del av funktionerna inom folkhälsoarbetet.

Har verksamhet som avses i denna lag anförtratts *en samkommun*, skall *samkommunen* åläggas att *sköta* även de uppgifter som ankommer på kommunen enligt andra lagar *om* folkhälsoarbetet.

Vad *som* i denna lag *stadgas om kommuner, kommunfullmäktige och kommuninvånare* skall på motsvarande sätt tillämpas på *samkommuner och deras organ samt medlemskommuners invånare*.

6 §

Om folkhälsoarbetet handhas av ett kommunalförbund, skall detta gemensamt för medlemskommunerna tillsätta ett i 1 mom. angivet organ. Om det i kommunalförbundet förutom organet har tillsatts en särskild nämnd för att sköta de uppgifter som an-

Om folkhälsoarbetet handhas av *en samkommun*, skall *denna* gemensamt för medlemskommunerna tillsätta ett i 1 mom. angivet organ. Om det i *samkommunen* förutom organet har tillsatts en särskild nämnd för att sköta de uppgifter som ankommer på

Gällande lydelse

kommer på en eller flera medlemskommuners miljövårdsnämnd, kan nämnden i fråga om dessa medlemskommuner även åläggas den hälsovård som inriktas på individens livsmiljö samt verksamhet i anslutning till denna.

Föreslagen lydelse

en eller flera medlemskommuners miljövårdsnämnd, kan nämnden i fråga om dessa medlemskommuner även åläggas den hälsovård som inriktas på individens livsmiljö samt verksamhet i anslutning till denna.

14 §

Inom folkhälsoarbetet åligger det kommunen

2) att ordna invånarnas i kommunen sjukvård, till vilken hänföres av läkare utförd undersökning och av honom given eller övervakad vård och medicinsk rehabilitering, *ävensom första hjälp inom kommunen*,

8) att i tillämpliga delar för företagare inom kommunen och andra som där utför arbete för egen räkning anordna företagshälsovård enligt 2 § lagen om företagshälsovård samt enligt stadganden eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, *samt*

9) att ordna screening och andra massundersökningar så som närmare stadgas genom förordning.

Kommun är skyldig att förordna läkare vid hälsovårdscentral att ge polis handräddning för utförande av rättsmedicinsk undersökning beträffande klinisk undersökning av levande person och yttre besiktning av avliden. Kommun är likaså skyldig att förordna läkare vid hälsovårdscentral att fungera som läkare vid undersökning av värnpliktiga då uppbådsmyndighet anhållit därom hos hälsovårdsnämnden.

Med invånare i kommun avses i denna lag en person som har hemort i kommunen i enlighet med lagen om befolkningsböcker (141/69). Med en persons bonings- och hemkommun avses den kommun där han är invånare.

22 §

Vårdas på vårdplats i hälsovårdscentral patient, som icke är invånare i den kommun

2) att ordna *kommuninvånarnas* sjukvård, till vilken *hänförs* av läkare utförd undersökning och av *läkare* given eller övervakad vård och medicinsk rehabilitering,

8) att i tillämpliga delar för företagare inom kommunen och andra som *för egen räkning där utför arbete ordna* företagshälsovård enligt 2 § lagen om företagshälsovård samt enligt stadganden eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,

9) att ordna screening och andra massundersökningar så som närmare stadgas genom förordning, *samt*

10) *att oberoende av patientens boningsort ordna brådskande öppen sjukvård, inklusive brådskande tandvård.*

En kommun är skyldig att förordna en läkare vid hälsovårdscentral att *ge* polisen handräddning för utförande av rättsmedicinsk undersökning *då det är fråga om* klinisk undersökning av levande person och yttre besiktning av avliden. Kommunen är *också* skyldig att förordna en läkare vid hälsovårdscentral att fungera som läkare vid undersökning av värnpliktiga då uppbådsmyndigheterna anhållit därom hos *det organ som avses i 6 § 1 mom.*

Med invånare i kommun avses i denna lag en person *vars hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/94) i frågavarande kommun är*. Med en persons bonings- och hemkommun avses den kommun där han är invånare.

22 §

Vårdas på vårdplats i hälsovårdscentral *en* patient, som *inte* är invånare i den kommun

Gällande lydelse

som upprätthåller hälsovårdscentralen, skall den hälsovårdscentral, som upprätthålles av patientens bonings- och hemkommun, ersätta patientens sjukvård.

25 §

Om annat inte är avtalat, beräknas den i 22 § avsedda ersättningen så att till totalbeloppet av driftskostnaderna för hälsovårdscentralens vårdplatser under föregående finansår läggs 10 procent och från detta avdrages avgifter för uppehälle samt övriga driftsinkomster. Såsom inkomst som skall avdragas räknas dock inte ersättningar för sjukvård av andra anstalter, statsandelar till enskild kommun eller kommuns betalningsandelar, ej heller ersättningar enligt denna paragraf. Det på detta sätt beräknade totalbeloppet divideras med totalantalet vård dagar vid hälsovårdscentralen, och kvoten multipliceras med antalet vård dagar för vederbörande patient.

28 §

I enspråkiga kommuner och kommunalförbund skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på kommunens eller kommunalförbundets språk.

I tvåspråkiga kommuner och i kommunalförbund som omfattar tvåspråkiga eller både finsk- och svenskspråkiga kommuner skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på båda språken så att patienten blir betjänad på sitt eget språk.

Kommunen respektive kommunalförbundet för folkhälsoarbetet skall dessutom se till att nordiska medborgare när de anlitar hälsovårdstjänster vid behov har möjlighet att använda sitt eget språk, dvs. finska, danska, isländska, norska eller svenska. Kommunen eller kommunalförbundet skall härvid såvitt möjligt sörja för att nordiska medborgare får behövlig tolk- och översättningshjälp.

Föreslagen lydelse

som upprätthåller hälsovårdscentralen, skall den hälsovårdscentral, som upprätthålles av patientens bonings- och hemkommun ersätta patientens sjukvård, såvida inte annat överenskommits. Det samma gäller beträffande brådskande öppen sjukvård och brådskande tandvård som givits en invånare i en dylik kommun.

Den ersättning som nämns i 1 mom. får motsvara högst kostnaderna för producerandet av tjänsten. Från ersättningen avdras de patientavgifter som erlagts för vården samt övriga verksamhetsintäkter.

25 §

(upphävs)

28 §

I enspråkiga kommuner och *samkommuner* skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på kommunens eller *samkommunens* språk.

I tvåspråkiga kommuner och i *samkommuner* som omfattar tvåspråkiga eller både finsk- och svenskspråkiga kommuner skall hälsovårdscentralen tillhandahålla hälsovårdstjänster på båda språken så att patienten blir betjänad på sitt eget språk.

Kommunen respektive *samkommunen* för folkhälsoarbetet skall dessutom se till att nordiska medborgare när de anlitar hälsovårdstjänster vid behov har möjlighet att använda sitt eget språk, dvs. finska, danska, isländska, norska eller svenska. Kommunen eller *samkommunen* skall härvid om möjligt sörja för att nordiska medborgare får behövlig tolk- och översättningshjälp.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

28 a §

Om ersättning enligt detta kapitel inte har betalats på förfallodagen, får en årlig dröjsmålsränta högst enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen uppbäras räknat från förfallodagen.

Förfallodagen för betalningen av dröjsmålsränta får infalla tidigast två veckor efter att den vård för vilken avgiften bestämts har erhållits.

42 §

Kommuns förtroendemän och personer i hälsovårdsnämndens tjänst samt övriga personer som fullgör hälsovårdscentralns åligganden eller vid hälsovårdscentral anställda personer får icke utan tillstånd yppa enskild eller familjs hemlighet som de på grund av sin ställning eller till följd av sina åligganden fått kännedom om.

42 §

Kommunernas förtroendevalda och personer anställda inom organ som avses i 6 § 1 mom. samt andra personer som fullgör en hälsovårdscentralns uppgifter eller är anställda vid en hälsovårdscentral får inte utan tillstånd yppa enskild eller en familjs hemlighet som de på grund av sin ställning eller till följd av sina uppgifter fått kännedom om.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1997.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.
